

а днесъ се состави гратска община отъ 12 члена и единъ свѣщеникъ.

Имената на членовете :

х. п. Костадинъ Динговикъ предсѣдатель, х. Ангеле х. Иліовъ, Іосифъ М. Крапчевъ, Стефанъ Попе, Іовче х. Тошовъ, Стоянъ Ропотоецъ, Димитри х. Наумовъ, Георгіа Протоколевъ, Илиа Пиперковъ, Коста Гезевъ, Спиридонъ Д. Пешковъ, Димитріа И. Біолчевъ, Иліа Д. Здравевъ писаръ.¹⁾

1868 г.

№ 195.

К у м а н о в о .

Прѣзъ м. февруари 1868 г., слѣдъ смъртъта на Йоакима, се изпразнило митрополитското мѣсто въ Скопје. Бившиятъ Йоакимовъ епископъ Паиси, сетнѣ русенски митрополитъ, който държалъ гръцка страна по църковния въпросъ, билъ кандидатъ за Скопје и се намиралъ вече въ Цариградъ. Кумановското население, което винаги бодро е бранило българскитѣ си интереси, като се научило за кроеното отъ Паисия, побързало да заяви своето българско желание прѣдъ патриаршията. Ето неговата просба до патриарха :

Ваше всесвятѣйшество.

Следъ нижайшите ни до земли поклони долуподписанитѣ ваши раби жители кумановскій вѣрный поданици на високіятъ девлетъ, зимаме смелость да явимъ покорно общенародното ны следоюще желаніе. Като ся чу единъ гласъ че ушъ милостивата ни мати Велика Христова църква искала да удобри за Скопски митрополитъ г. Паиссія, днесъ Рушчушки митрополитъ, спѣшимъ прѣдварително като явимъ защо отъ негово прѣосвященство народатъ ютнють не е благодаранъ, затова идемъ колѣнопрѣклоно да помолимъ Ваше Всесвятѣйшество щото да благоволи, та само реченій г. Паиссія да не опредѣлява а овсемъ него другога кого иска нека опредѣли, токмо опредѣленію да знае да извършава архиепископскитѣ си длѣжности на матерный ни славянобългарскій языкъ и да е кроткъ, смиренъ и благодравенъ. Въ противенъ слу-

¹⁾ Бѣлѣжки за възраждането на българщината въ Прилѣпъ гл. въ книгата на прилѣпския учитель Никола Ганчевъ Еничаре въ, Възпоминания и бѣлѣжки. София 1906.